

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET LEZ.,
Warmoesstraat, N^o. 206.

Bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREZEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... 1/8
en Buitensteden franco..... 8.
Advertentie
ZEVEN REGELS of minder..... 25
Elken regel meer..... 25
TAKSEL voor elke advertentie en herbeving..... 35

voor *Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.*

TEN BEHOEVE DER NODLIDENDEN OP SCHOKLAND ZIJN BIJ
DE REDACTIE ONTVANGEN:
Volgens opgave van 8 Januarij f 755.98½.
Van K. „ 10.—

Totaal f 765.98½.

Zij zal volgaarne zich verder belasten met het ontvangen, verantwoord
en overmaken der giften, welke de menschenliefe van hare Stadgenooten
voor deze hulpbehoevenden zal gelieven af te zonderen.

ZIJN WIJ GEWAPEND?

(Ingezonden).

Er heeft in de Staatkunde van Frankrijk, ten aanzien van België, groene verandering plaats gehad. Men is voor België niet den eenen dag welwillend en getrouw, doch den anderen gestreng en vijandig geweest. Eene zelfde gedragslijn loopt door van 1830 tot 1839. In 1830 werd de Belgische revolutie tegen alle buitenlandse verwickelingen beveiligd; in 1831 werden in Augustus de Hollanders terug gedrongen, en in November het tractaat getekend, hetwelk de onafhankelijkheid van België verzekerde; in 1832 werd Antwerpen, krachtens dit tractaat, bevrijd; in 1833 werd eene overeenkomst getroffen, die binnen weinig jaren op den tegenstand van Koning Willem moest zegenen, en het tractaat door zijne toetreding voltoojen; in 1838 werden voor België de kwijtschelding van den achterstand op de schuld en tevens eene aanzienlijke vermindering van het aandeel in die zelfde schuld verworven, door aan den Koning van Holland het gewijzigd tractaat der 24 artikelen ter tekening aan te bieden; — Zoodanig is na genoeg de wijze, op welke de Fransche ministeriële bladen zich uitlaten over de Staatkunde, die het Kabinet van Parijs, ten aanzien van het oproerig België, is gevolgd. Wij worden daarmede er aan herinnerd, dat het Fransche gouvernement geene enkele gelegenheid heeft laten ontglippen, om België, ten koste van Nederland, voor te staan, en mogen er uit afleiden, dat, indien het nu te goeder trouw is in zijne medewerking, om met de andere Mogendheden het eindtractaat tot stand te brengen, echter op die medewerking weinig zou zijn te rekenen, wanneer omstandigheden den toestand van België zoodanig mogten veranderen, dat deszelfs belang op eene andere wijze beter kon worden bevorderd.

Terwijl soortgelijke uitbreezingen ons leeren, wat wij, onder andere omstandigheden, van Frankrijk zouden te wachten hebben, komen in België duizenden vreemdelingen aan, om de zaak van het oproer, onder de opgestoken vaan der glorieuse, met de wapens te helpen bepleiten. Niet enkel het schim der natie biedt zich daár aan ten vrijwilligen strijd; onder de vreemdelingen zijn er ook, wier namen in vroegere staatkundige beroering tot eene meerdere of mindere mate van vermaardheid alreeds zijn opgeklimmen. Niet zonder reden maakt men ophef van den generaal Sekrzincski, die als de held van den Poolischen opstand wordt aangekondigd. De komst van dien generaal, zegt het *Journal Général*, is eene gebeurtenis, die het ernstige nog vermeerdert. waarmede de houding van België alreeds omgeven is. De tegenstand van België, zegt dat blad, betreft niet enkel een nationaal vraagstuk. Sekrzincski heeft zich als generalissimus van het Poolse leger beroemd gemaakt, door zijne bekwaamheid, militaire talenten en stoutmoedigheid, maar tevens door zijne innige en geestdriftige vroomheid. Bovenal verdient het eene ernstige overweging, dat deze generaal door vorst Leopold zelf is geroepen, hetgeen, beter dan iets anders, van den vasten wil van dezen prins getuigt, om zich met den wederstand zijns volks te vereenigen. De graaf Montalembert is de bemiddelaar geweest van het Belgische gouvernement, om dezen grootten krijgsoverste tot zijne komst naar Brussel te bewegen. Door des graven zorgen zijn de maatregelen, om Sekrzincski uit Praag, alwaar hij in stille afzondering, onder de bewaaring van Oostenrijk, leefde, te doen ontsnappen, beroemd, en met het beste gevolg ten uitvoer gebragt. De held van Ostrolona behoeft niet te vrezen, dat de nationaliteit, die hij thans komt verdedigen, even als die van Polen, zal verloren gaan.

Zoo vernemen wij dagelijks van den eeren kant, dat het voor Frankrijk eene gewetenszaak is, wanneer het Nederland niet alle de nadelen toebrengt, welke de omstandigheden maar eenigermate veroorlooven, en van den anderen, dat duizenden strijdlustigen van heinde en wijd te zamen stroomden,

ten einde de omstandigheden, waarin België verkeert, te helpen bezweren. Het is dan ook niet te verwonderen, dat men zich hier en daar afvraagt, of de voorzorgen, die tot verdediging van de grenzen des vaderlands zijn genomen, geacht kunnen worden zoodanig te zijn, dat Nederland met gerustheid de aanvallen kan te gemoet zien, die misschien tegen hetzelfde gericht kunnen worden. Eene vraag, voorzeker, die door onze wakkere jongelingen, in het heilige vuur, dat hen aandrijft, wellicht ontkennend zou worden beantwoord, indien niet het vertrouwen op de zorgvuldige waakzaamheid onzer Regering hunne lippen gesloten hield.

Intusschen, hoe de omstandigheden zich oppervlakkig ook voordoen, wij mogen en moeten het ons niet ontveinzen, dat de Regering regt had, toen zij, in hare laatste mededeeling aan de Staten-Generaal, eene opening van zaken gaf, welke naderhand den heer Luyben deed verklaren, dat het tijd was de wapens gereed te hebben. Ongetwijfeld gaan wij eene crisis te gemoet, van welker uitslag het wel of wee van Nederland zal kunnen afhangen. Men beelde zich niet zoo vast meer in, dat de afloop der verwickelingen zal zijn bereikt, zoodra beiden, onze geëerbiedigde Koning en Vorst Leopold, tot het door de Conferencie te Londen gewijzigde eind-tractaat zullen zijn toegetreden. De belhamels van den tegenstand, door de nabijheid aan de Belgische grenzen van een Fransch leger van honderd duizend man, veeleer aangemoedigd dan nedergeslagen, zullen niet geneigd zijn, om goedschiks de geslepen wapens weder af te leggen; — zij hebben zich te reinigen van de smet van eene veldtocht, op welken wij roem dragen; zij hebben, onder de oogen van Sekrzincski en andere vreemdelingen, proeven af te leggen van eene deugd, aan welke bestaan in hunne harten Europa heeft moeten twijfelen; zij hebben, daar te boven, alles goeds te wachten van een gunstig geluk, terwijl zij niets te vrezen hebben van den tegenspoed. Indien zij verliezen, — de gewijzigde 24 artikelen zullen dan ten uitvoer worden gelegd, want, daarvan kunnen zij zich verzekerd houden, Frankrijk zal wel zorg dragen, dat de nederlaag hun geene ongunstige voorwaarden van schikking berokkene; maar indien zij, door eene onoverhoedschen aanval op den Nederlandschen grond, zoo gelukkig waren op een gedeelte daarvan den Belgischen standaard te kunnen planten, wie twijfelt er aan, of dan daaruit, door den alles vermogenden invloed van Belgisch geschreeuw en Fransch gezag, aanleiding zou worden genomen, om het *status quo* andermaal in te voeren, of anders aan de reeds ongunstige bepalingen van het eindtractaat, verdere voor Nederland nog meer nadeelge veranderingen toe te brengen. Bovendien, en in weêrwil van de verzekeringen, onlangs ontrent de gunstige stemming van Leopold gegeven; in weêrwil van de berichten, in welke het Belgische gouvernement wordt afgeschilderd als niet anders bedoelende, dan zich te onderwerpen, zoo ras maar door één enkel kanonschot de schijn van gelandeld te hebben, overeenkomstig den volkswil, zal zijn gered; in weêrwil van dat alles, hetwijfelen wij, of hij vorst Leopold inderdaad alle geneigtheid om zijn geluk te beproeven, zoude ontbreken, en, indien dat zoo ware, of hij alsdan de sterkte van geest zal bezitten, die vereischt wordt, om, ten aanzien der revolutie, die hem de kroon aanbodt, aan zijne verstandige bedoelingen gevolg te geven.

Niet zonder grond duchten misschien de bewoners onzer grenzen eene inval van de roofzuchtige menigte, aan welke de hofden der revolutionaire associatie de wapens hebben uitgedaald. Zullen zij van de bezoeken dezer tuchtelooze horden verschoond blijven? — Zal Staats-Vlaanderen, hetwelk open ligt, en waarvan het bezit voor België zoo welgevallig zoude zijn, hen niet verlokken om eene *coup* te wagen? Zijn de Geldersche en Noord-Brabandsche streken, langs het betwiste Limburg, tegen overval genozzaam met voetvolk bezet? — Het is niet mijne bedoeling, te treden in de voorzieningen, welke de Regering wijselijk heeft daargesteld; maar, indien in dezen raadselachtigen tijd, de grenzen niet in zoodanig een' geduchten staat van tegenweer moeten zijn, als vereischt wordt, om den verwaten vijand, of de nog meer verwaten benden der associatie, van elke onderneming tegen Nederland af te schrikken, dan — het is elk, dien het hart op de rechte plaats zit, eene behoefte, zich aldus te verklaren — dan spreke de Koning het woord uit, dat reeds eenmaal geheel Nederland aan de grenzen plaatste. Met onze zonen zijn wij gereed, om nogmaals, ten koste van ons bloed, als het moet zijn, te tonen, dat wij Nederlanders zijn, niet zoo magtig om veroveringen te kunnen maken, maar sterk genoeg, om het erf onzer vaderen tegen elke aanranding te verdedigen.

Mogt ik, hetgeen de Albestuurder greef! — in mijne verwachtingen mij

bedriegen; — mogt inderdaad het nitigt zoo helder zijn, dat wij aan buitengewone middelen en maatregelen van verdediging volstrekt niet hebben te denken; — mogt geen verraad zich verschuilen achter de zogenaamde schikkings-gezindheid van het Belgische, en achter de getrouwheid aan de tractaten van het Fransche Gouvernement; — mogten de 200,000 man Fransche en Belgische troepen, die weldra op kleinen afstand van elkander zullen bijeen zijn, waarlijk geene andere bestemming hebben, dan om revolutionaire bewegingen te beteugelen en te verbijden; — mogt, op den grondslag der 24 artikelen, spoediger dan het mij gegund is te voorzien, een tractaat van vrede en vriendschap tusschen Nederland en België tot stand komen, en zijne volle uitwerking erlangen, het zal mij verheugen, en ik zal mij verlustigen in de herinnering, zoo verre gaande te hebben gedwaald. Daar evenwel mijn geloof aan deze uitkomsten niet is gevestigd; daar ik omtrent 200,000 Fransche en Belgische krijgsknechten zie bijeenkomen, en mij niet ontveinzen kan, dat achter de toenaad ring van zulke geduchte magten ook gevaarlijke bedoelingen zouden kunnen verschoolen liggen; daar, nog bovendien, het gemeen in België te wapen loopt, zal niemand mij ten kwade duiden, wanneer ik, zonder aaromatiging zoo wel als zonder vrees, de vraag uitspreek: «Zijn wij gewapend?»

EEN NEDERLANDER.

Zonder juist te kunnen verzekeren, dat de inzonder van het bovenstaand artikel de zaken te donker aanziet, zelfs dan, wanneer de generaal Sekrzincski te Brussel ware aangekomen (hetgeen wij niet stellig weten) en het Fransche leger werkelijk 100,000 man sterk zijn mogt (hetgeen ons mede niet stellig is bekend), stelt nogtans ieder Nederlander dat vertrouwen in de Regering, hetwelk vereischt wordt om overtuigd te zijn, dat de sterkte van het Nederlandsche leger reeds vóór lang zoude zijn vermeerdert, indien er gebronde vrees voor overval of inval bestond. Men vergeet niet, dat het gouvernement de zaken beschouwen kan van een hooger standpunt, dan het den niet ingewijde in de geheimen der diplomatie verstand is te bereiken, en stelde zich gerust. De voordeelen, die men geslaagd is aan België te verzekeren, zijn te groot, om te verwachten, dat het door onberadenheid die weder op het spel zoude zetten. De heer Thiers heeft die voordeelen eenmaal opgesomd. België, sprak hij, heeft de grenzen verkregen van 1790, doch met voordeelen, welke het toen niet bezat. Voor een gedeelte van Limburg verkrijgt het de enclaves, die aan Holland toebehoorden. Het verliest een klein gedeelte van Luxemburg, maar wint, daarentegen, de provincie Luik en Philippeville en Marienburg. Behalve de open Schelde, heeft het ook op kanalen van Holland' vrije vaart. Voor Maastricht heeft het Antwerpen, dat wil zeggen, voor den oorlog heeft het den handel verkregen. Het draagt een gedeelte van de schuld, maar dit vertegenwoordigt de Austro-Belgische schuld van vóór 1793, de Fransch-Belgische schuld en het aandeel in de Nederlandsche schuld sedert 1815. De handelsvoordeelen, die het verkregen heeft, zijn aaumerklijk. Holland is beroofd van het monopolie der Schelde, en van België zelve, dat het verkregen had voor de Kaap de Goede Hoop en zoo vele andere Overzeesche bezittingen. België is van Holland gescheiden, en erkend, en beter geconstitueerd dan in 1790; het bezit nu eene menigte groote wegen en waterwegen en handelsvoordeelen, en is, boven en behalven dat alles, onzijdig verklaard; dat wil zeggen: gewaarborgd tegen oorlog, of in den oorlog zeker van Frankrijks krachtadigen bijstand, en gaat alzoo de schoonste toekomst te gemoet.

Zoodanig heeft de heer Thiers de uitkomsten der Conferencie te Londen voor België geschetst. De graaf Molé, die hem onlangs daaraan herinnerde, zal ongetwijfeld met nog sterker nadruk België daarop aandachtig hebben gemaakt. Men mag gelooven, dat zulks niet te vergeefs zal zijn geweest, en in allen gevalle er zich op verlaten, dat de Regering den loop der gebeurtenissen kalm, maar voorzigtig bewaakt.

DE REDACTIE.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 1 Febr. In den Hoogduitschen schouwburg had gisteren avond, ten voordeele van den heer Biberhöfer, de voorstelling van de opera *der Vampyr*, van Marschner, plaats. De belangstelling, die men in den beneficiant stelt, en het verlangen om genoemde opera wederom ten toneele te

MENGELEWIK.

IETS ONTRENT BEETHOVEN.

De opvoeding van BEETHOVEN, zonder schitterend te zijn, werd echter niet geheel verwaarloosd. In eene kinderschool leerde hij lezen, schrijven, rekenen en een weinig latijn; maar de muziek bleef het voornaamste doel zijner opvoeding, en zijn vader zelf gaf hem daarin onderwijs, en leerde hem de beginselen van de piano. Daar hij echter dit instrument niet bespeelde, gaf hij zijnen zoon eenen anderen meester, PFEIFFER genaamd, een kunstenaar van veel genie en bekwaamheid. BEETHOVEN was hem zeer veel verschuldigd en betoonde zich steeds zeer dankbaar daarvoor; zoodat, toen hij in lateren tijd kapelmeester te Weenen was, hij hem dikwijls geld toezond.

In de Roomsche Kerk te Bonn was het gebruikelijk om, gedurende drie dagen der Heilige week, de klaglieden van JEREMIAS te zingen. De muziek was zeer eenvoudig, en bepaalde zich tot vier noten, waarvan eene enkele somtijds op vele achtereenvolgende woorden, en zelfs geheele zinnen, werd aangehouden. Men mogt zich niet van het orgel bedienen, en slechts eene piano was bestemd om den zang te ondersteunen.

Eens, dat de heert aan BEETHOVEN kwam, om te accompanieren, vroeg hij den zanger BELLER, beroemd wegens de zekerheid zijner intonatie, of hij toestand zijn best te doen om hem valsch te doen zingen. HELLER liet hem vergund hebbende, doorliep BEETHOVEN dermate al de toonen, dat de zanger, door de ingewikkelde accoorden misleid, geheel in de war raakte. Vol gramschap beklaagde hij zich over BEETHOVEN bij den Keurvorst. Deze vond den trek zeer aardig, en vergenoegde zich met den jongen organist te bevelen om voortaan eenvoudiger te accompanieren. BEETHOVEN was toen slechts zestien jaren oud. Ter zelfder tijd werd hij tot kamer-muzikant van den Keurvorst bevorderd. Des avonds speelde hij gewoonlijk voor dit Hof.

Op eenen zestienjarige leeftijd had hij nog geen virtuos op de piano gehoord. Schoon al de overige meesters van Bonn verre overtreffende, was hij voor de studie geheel aan zich zelve overgelaten; ook liet zijn spel, alhoewel vlug en krachtig, ten opzichte van den smaak en de schikking zeer

veel te wenschen over. STERKEEL deed hem het eerst opmerken, hoe zeer hij in dit opzigt ten achteren was. Op eene reis naar *Mergenheim*, liet de Keurvorst zich door zijne gansche kapel vergezellen. Men kwam te *Aschaffenburg*, alwaar BEETHOVEN het voorrecht had, aan STERKEEL te worden voorgesteld, die hem met welwillendheid ontving. Deze meester, zonder groote moeijelijkheden nit te voeren, onderscheidde zich door een net, juist en smaakvol spel. Aan het verlangen van het gezelschap gehoor gevende, zette hij zich voor de piano. BEETHOVEN, achter hem staande, bleef onbewegelijk, met de oogen op de toetsen gevestigd, en op de handen, die het klavier met vlugheid doorliepen. Nadat STERKEEL gespeeld had, verzocht niet BEETHOVEN zich te laten hooren, hetgeen hij weigerde. Maar in den loop van het gesprek, maakte STERKEEL eenige aanmerkingen op een gevarieerd air van BEETHOVEN, onlangs uitgegeven, onder anderen, dat het stuk zoo moeijelijk was, dat de componist zelf het niet met de vereischte vaardigheid en juistheid kon uitvoeren; waarop BEETHOVEN, zich vernederd gevoelende, om het muziekstuk verzocht, doch STERKEEL vond het niet, en verklaarde, dat het verloren was geraakt. Toen speelde BEETHOVEN van buiten een gedeelte dezer variatieën, en improviseerde er andere bij, zoodat STERKEEL en al de aanwezigen verbaasd stonden. Het treffendste was, dat BEETHOVEN zich op eenmaal de juistheid en den smaak van STERKEEL in zijn spel toeëigende, schoon hij hem nimmer te voren had gehoord.

Deze reis liet voor BEETHOVEN zeer aangename herinneringen na, door de vrolijke oogeblikken, welke hij daarin doorbragt, en die tegen de somberheid van zijn volgend leven zeer afsteken. De gausche kapel van den keurvorst was in twee jagen verenigd, die in het schootste jaargetijde de bekoorlijke boorden van den *Rijn* volgden. De lustige muzikanten belachten om zich eenen Koning te kiezen, en huone keus vestigde zich op zekeren LUCHS, vermaarden comischen tooneelspeler van dien tijd. Posten en ecrambten werden met mildheid rondgedeeld, en BEETHOVEN, benevens den beroemden BERNARD ROMBERG, tot koksongeu aangesteld. Men gaf hun een diploma, dat door BEETHOVEN, ter herinnering aan die blijde dagen, zorgvuldig werd bewaard.

Alvorens tot het volgend lijfperk van BEETHOVENS leven over te gaan, zullen wij kortelijk van eene familie gewagen, die eene gelukkigen invloed op de beschaving van zijnen geest uitoefende. Uitsluitend met de muziek

bezig, was hij tot dus verre in de letterkunde van zijn vaderland een vreemdeling gebleven. In den schoot van dit gezin, putte hij zijne eerste letterkundige begrippen, en verkreeg die liefhebberij in het lezen, die zijne gedachten veredelde en zijne uren veraanagaande.

De familie BREUNING bestond uit de moeder, weduwe van eenen hofraad, drie zonen en eene dochter. De zonen, van denzelfden leeftijd als BEETHOVEN, werden door eenen nauweu vriendschapsband met hem vereenigd. Mevrouw BREUNING droeg hem eene oprechte geneegenheid toe, en ontving hem als een kind den huize. Door zijnen vader mishandeld, en te huis niet dan verdriet ondervindende, nam hij zijne toevlugt tot den gezelligen kring van mev. BREUNING: daar alleen was hij gelukkig. Ook oefende zij op hem eenen ouwderstaanbaren invloed, en kon, ondanks zijnen somberen en hoofligen aard, alles van hem verkrijgen. Evenwel gelukte het haar niet altijd, zijnen afkeer tegen het geven van inmaaklessen te overwinnen. Daar zijn vader, zonder aem te zijn, verre was van goed te kunnen leven, was hij genoodzaakt, hem door dit middel te hulp komen. Maar niet dan met den grootsten tegenzin nam hij zijne lessen waar, hetgeen hem tot zijne laatste jaren bijbleef.

In 1793 verliet hij zijne geboortestad, om zich naar Weenen te begeven, alwaar hij, gelijk men weet, het overge van zijn leven doorbragt. In 1800 kwam FERDINAND RIES, toen vijftien jaren oud, te Weenen, verwaarts zijn vader hem gezonden had, om zich onder de leiding van BEETHOVEN te volmaken. Van eenen aanbevelingsbrief voorzien, deed hij zich bij BEETHOVEN aanmelden. Deze, toen ter tijd met ijver aan zijn oratorio *Christus op den Olijfburg* werkende, doordeef den brief en zide: «Ik kan in dit oogenblik uwe vader niet antwoorden; maar schrijf hem, dat ik den dood mijner moeder niet heb vergeten. Dit zal hem voldoende zijn.» RIES vernam later, dat zijn vader BEETHOVEN, wiens familie zich toen in zeer groote verlegenheid bevond, met geld had bijgestaan.

Het edel karakter van BEETHOVEN naapte hem, om den jongen RIES met vaderlijke zorgen te behandelen. Men weet, welk eene afkeer hij van het les geven had, en te Weenen had hij nocit meer dan twee leerlingen, den aarts Hertog RUDOLF en FERDINAND RIES.

BEETHOVEN bepaalde zich niet om vele toekomstige reppels. Als zijne godelkeuring niet wegdroegen, in zijne schriften te hekelen. Hij besteedde deelwe

zich voeren, lokten een talrijk en aanzienlijk publiek naar den schouwburg. De heer Biberhöfer verwaide de rol van Sir Kuthwen (de Vampyr), en heeft zich van dezelve zoo goed gekwetend, dat hij na den afloop der opera werd teruggeroepen. Wij willen intusschen onze beoordeeling achterlaten, tot eene nadere voorstelling, om reden, dat deze veel te wenschen heeft overgelaten, hetzelve misschien is toe te schrijven aan de spoedige opvoering en het bestuderen van dezelve. Met genoegen vernemen wij, dat Mlle. Stein reeds alhier aangekomen is, en in den loop der volgende week zal optreden.

— Men schrijft uit Berlijn dd. 28 Jan. De Koninklijk Nederlandsche Directeur van het Entrepôt-Dok, te Amsterdam, ridder Rochussen, is van hier naar 's Gravenhage teruggekeerd.

De Staatscourant behelst een Koninklijk besluit, waarbij een door den gouverneur der provincie Noord-Brabant opgeworpen conflict, in de zaak tusschen P. Rongen, logementhouder te Doxmeer, als eischer, en A. F. H. van de Mortel, burgemeester aldaar, wordt ingetrokken.

— In de Zierikzeesche Courant leest men:

«Door de heeren D. V. B., te Rotterdam, en eenige zijner vrienden, is ten kantore van de heeren M. C. de Crane en Zoon alhier, ingezonden, eene zilveren zak-tabaksdoos met f 45 in goud, om als een bewijs van goedkenning en aanmoediging te worden ter hand gesteld aan schipper Pieter de Vos, en de bij hem aan boord geweest zijnde negen manschappen, voor de edele, belangelooze en zoo welgelukte pogingen, door hen, op den 10den dezer maand, in het werk gesteld, ter redding der schipbreukelingen van het Engelsche schoonerschip *Malina*; waarvan dan ook de uitreiking, overeenkomstig het doel der edelmoedige inzenders, is geschied, en wel de tabaksdoos aan den schipper, en aan ieder der manschappen f 5; welk een en ander met het innigst gevoel van dankbaarheid, door deze menschevrienden tot een aandenken is ontvangen.»

's GRAVENHAGE 31 Jan. Gisteren avond heeft alhier, in den Koninklijken schouwburg, het vroeger aangekondigde concert van den tienjarigen kunstenaar Becht plaats gehad, waarbij zoowel hij, als de jeugdige Caron, zich zeer verdienstelijk van hunne taak gekweten hebben.

KAMPEN 30 Jan. Men verneemt, dat alhier eerlang in werking zal komen eene afdeling van de Maatschappij der Toonkunst.

MIMEGEN 31 Jan. Gisteren is de gierbrug weder in de haven teruggekomen; het veelvuldige drijfjns in de rivier de Waal heeft de zoo spoedige en gemakkelijke vaart der gierbrug gestremd, zoodat de overtocht moeilijk is. De verrieden dezer stad verdienen dan ook allen lof, wegens den ijver, welken zij, in dusdanige omstandigheden, aan den dag leggen, en voor het weinig veergeld, dat van den passagier gevorderd wordt: aanmerkelijk toch is dit verschil met de andere groote veeren van ons vaderland.

BRUSSEL 30 Jan. Volgens den *Indépendant*, is het gerucht, alsof Vorst Leopold den Poolsehe generaal Skrzynski geroepen had, om bij het Belgische leger dienst te nemen, ten eenenmale van grond ontbloot.

— De *Beige* zegt, dat er gisteren alhier verschillende volksvergaderingen zijn gehouden, waarvan eene, die de talrijkste was, bij de groote markt, en eene tweede, in de wijk der Minimes. Genoemd blad voegt er bij, dat de in deze hoofdstad in bezetting gebleven soldaten zich met de burgers beginnen te verbroederen, en er op vertrouwen, dat men hunnen ijver niet zal misbruiken, om het bevel tot verbroekeling van het grondgebied te doen eerbiedigen. Ten slotte geeft het duideijk te kennen, dat de houding der wettige vertegenwoordigers over de vraag zal moeten beslissen, niet of het Belgische volk onder het juk zal gebragt worden, maar alleen of de tegenstand regelmatig en onder de leiding der regering, dan wel buiten haar zal plaats hebben.

— In de zitting van gisteren van de kamer der vertegenwoordigers, waarvan reeds in de *Part. Correspond.* uit Brussel, van den 29 dezer, is melding gemaakt, heeft de heer Pirson eene redevoering gehouden, welke, in de tegenwoordige omstandigheden, niet onbelangrijk te achten is. Na zich over het voorstel van den heer Lebeau, om de werkzaamheden der kamers te schorsen, tot na het doen van Staatkundige mededeelingen van den kant der ministers, te hebben uitgelaten, gaat genoemde afgevaardigde, onder anderen, aldus voort: «Wij zijn het plegtig oogeblik van het leven of den dood van de Belgische monarchie genaderd. Wij zullen bewijzen, of wij waardig zijn den rang, welken Caesar ons heeft aangewezen, te bewaren, of te verliezen.... De tweede nitgave van het tractaat der 24 artikelen is gekomen, maar hoe zal hetzelve ten uitvoer worden gelegd? Ziedaar eene vraag, die zich aan allen opdringt. De diplomaten, die steeds de zelfzuchtigen, de speculant, de beroovers der schatkist, de liefhebbers tot elken prijs van protocollen, in één woord, alle lafaards uit inhors en belang medeslepen, de diplomaten, zeg ik, beweren en houden vol, dat België zonder tegenstand zich zal onderwerpen. Wat doen de Koning, de kamer en het leger? Spelen zij comédie? Wij zullen dit weldra zien. Dit neemt niet weg, mijne heeren, dat het tijd is, aan de steeds toenemende geruchten paal en perk te stellen; men zou anders in den afgrond der regeringloosheid en der vernietiging gestort worden....

Vrede of oorlog, roepen sommigen, het zijn de voorstanders der diplomatie, en ik heb het gezegd, wat deze mannen zijn. Maar ik zeg het u, oorlog of regeringloosheid! kiest! is de regeringloosheid te verkiezen boven den oorlog? Neen, mijne heeren, wij zullen niet te Brussel het toneel van regeringloosheid herhalen, dat thans het Fransche gouvernement ons aanbiedt. Wij willen vooreer het voorbeeld van Frankrijk volgen en een der schoonste oogenblikken van zijne latere geschiedenis. Ik bedoel het voorbeeld van den eed *du jeu de paille* (1789). Zweren wij dan allen, zoowel ministers als vertegenwoordigers, dat wij ons geene 400,000 onzer broeders zullen laten ontrocken, zonder hen onder de bescherming onzer wapenen geplaatst te hebben; ik zweer het voor mij en voor mijne zonen.... Mijne heeren, er blijft mij slechts nog weinig tijds over te leven (bij deze woorden schijnt de redenaar aan eenen levendigen indruk overgegeven); men ziet hem zijne tranen afwegen). Zal mijn graf bezocht worden met het slijk, waarmede de Hollanders ons overluden willen? ...

Deze redevoering is, zoo als bekend is, door het besluit der Kamer gevolgd, om hare zittingen te staken, tot na de Staatkundige mededeelingen, welke men verwacht, dat heden gedaan zullen worden.

ook met blijtende scherts, wanneer de gelegenheid zich hiertoe opeede. Men heeft hem dikwijls van onzuiverheid in zijnen stijl beschuldigd, maar hij lechte over deze kleingestigte berispingen, en wanneer hij in eene goede luim was, wreef hij zijne handen met tevredenheid, en riep uit: «Ja, ja, zij verwonderen zich en kunnen het niet opkroppen, dat de verhandelingen over de toonkunst hem dit niet geleerd hebben!»

RIES wilde eens in zijne tegenwoordigheid beweren, dat zekere modulatie niet geoorloofd was. BEEHOVEN vroeg hem herhaalde malen, tot zijne verbazing, wie haar dan verboden had? Hij wist eerst niet, hoe hij deze vraag zoude opnemen, en antwoordde, dat zij door de eerste grondbeginselen der toonkunst werd veroordeeld, en dat MARPURY, KINBERGER en andere voorname meesters die toonbuiging niet veroorloofden. «Welnu,» antwoordde BEEHOVEN; «dan wordt zij door mij veroorloofd.»

Tijdens zijn verblijf te Berlijn, bevond hij zich dikwijls in gezelschap met HIMMEL, vermaard componist en goed pianist van dien tijd, schoon in heide valken met BEEHOVEN niet knunnende wedijveren. Eens verzocht hij BEEHOVEN te improviseren, en nadat deze aan zijn verzoek voldaan had, werd HIMMEL op zijne beurt verzocht te spelen, en zette zich vrijmoedig voor de piano, zonder eene vergelijking, die nadelig voor hem moest uitvallen, te vreezen. Hij deed zijn best en speelde sedert eenigen tijd voort: toen BEEHOVEN hem toevoegde: «Welnu! wanneer zult gij eindelijk eens beginnen?» HIMMEL stond woedend op, en bitse schimpredenen werden van beide zijden uitgesproken. «Ik dacht inderdaad,» zeide BEEHOVEN later tegen RIES, dat HIMMEL slechts preludeerde.»

Zijne doofheid begon zich reeds in het jaar 1800 te openbaren; dit blijkt uit eenen brief aan zijnen vriend WEGELER. Evenwel bemerkten zijne vrienden dit niet, want zoo hij niet altijd antwoordde, wanneer men hem aansprak, weet men dit aan zijne verstrooidheid, waaraan men gewoon was. RIES zelf werd deze doofheid van zijnen meester slechts in 1802 gewaar. Terwijl zij te zamen een bosch doorwandelden, troffen zij eenen horder aan, die op de fluit speelde. Door deze landelijke muziek verukt, wilde RIES BEEHOVEN daarop aandachtig maken. Deze luisterde, doch geen geluid droeg tot hem door. Hij werd stil en droefgeestig. RIES, door deze omstandigheid getroffen, trachtte hem te vervrolijkken, door hem te verreekeren, dat de muzik had opgehouden, schoon zij nog voortduarde.

Part. Correspond. Londen 29 Jan. Men zegt elkander hier, dat graaf Sebastiani woensdag 11. bij het trekken der declaratie van de Conferencie, tevens verklaard heeft, dat Frankrijk geen deel zou nemen in de dwangmiddelen tegen België, indien hetzelve weigert de nieuwe bepalingen aan te nemen, maar dat zijn gouvernement dezelve werkeloos zoude aanzien, gelijk de Noordsehe Mogendheden zulks gedaan hebben, toen Frankrijk en Engeland Holland gedwongen hebben, Antwerpens Citadel te ontruimen. Voorts zou Z. Exc. hebben te kennen gegeven, dat zijn gouvernement met de bijcentrekking van een observatie-leger aan de grenzen van België geen ander doel heeft, dan om de Fransche inwoners der grensplaatsen te beletten deel te nemen aan de oproerige bewegingen, die welligt in België mogten ontstaan, en tevens om de opruijing en de verspreiding van revolutionaire beginselen uit België in Frankrijk te keer te gaan. Ten gevolge daarvan beschoot men hier de aangekondigde tegenwoordigheid van eenen Franschen Prins van den bloede, op de grenzen van Frankrijk, als een middel, om de Fransche grensbewoners met het gouvernement van Koning Lodewijk Philips in vrede te houden, en te doen berusten in de maatregelen, tot welke Z. M. beide door de noodzakelijkheid en de billijkheid is gedwongen geworden toe te treden.

Men verkeert alhier, op grond van verklaringen, welke vroeger door de Nederlandsche Regering moeten gedaan zijn, in het gevoelen, dat de uitvoering der gewijzde 24 artikelen van den kant van Holland geene zwagtheiden zal ontmoeten, en verwacht men zelfs eerlang het bericht, dat het kabinet van 's Gravenhage tot de jongste besluiten der Conferencie zijne toestemming zal gegeven hebben.

De *Morning Chronicle* zoekt heden op zijne wijs de besluiten der Conferencie te verdeligen, tegen de aanvallen der Fransche liberale dagbladen, welke de zaak van België als hunne eigene zaak beschouwen. Hij zegt, dat, ofschoon hij den wensch had gekoesterd, dat men het katholieke België, door de toevoeging van de katholieke Rijnprovinciën en Westphalen, groot en onafhankelijk mogte gemaakt hebben, hij echter goedkeurt, dat men, voor de noodzakelijkheid onderdoende, en om den vrede te bewaren, de Noordsehe Mogendheden niet voor het hoofd gestooten, en aan hunne billijke aanspraken, op tractaten gegrond, geen geoordeeld gewijgd heeft, ter gunste van eene partij liberalen in Frankrijk, welke, toen zij zelve aan het roer waren, niet in staat geweest zijn hulp en ondersteuning aan de liberalen in Spanje, Italië en Zwitserland te verschaffen.

Londen 30 Jan. Welke veranderingen in de korenwetten het gouvernement voornemens is, in de aanstaande zitting van het parlement voor te stellen, mag men opmaken uit eenen brief, door den minister van binnenlandsche zaken, lord John Russell, aan de kiezers te Stroud geschreven, waarin zijn lordschap zegt, dat eene matige en vaste belasting op den invoer van granen, in zijn oog, de voorkeur verdient, boven het tegenwoordige open jaergraand regt. Zijn lordschap voegt er bij, dat de onderwing geleerd heeft, dat in dure tijden het bestaand veranderlijk regt medewerkt, om den prijs van het koren, ten nadeele van den gebruiker, te verhoogen, terwijl het in goedkoopere dagen, ten nadeele van den landbouwer, den prijs helpt drukken.

— Den 26sten dezer, heeft de Conferencie eene vergadering gehouden, waarbij al de leden tegenwoordig waren.

— De *Morning Post* beweert, dat het den Spaanschen rentehouders weinig zal helpen, of Thiers in Frankrijk aan het roer komt of niet, dewil hiervan geene verbetering in de Spaansche financiën te verwachten is; want, gesteld ook, dat door zijn toedoen een Fransch leger in Spanje trok, om den burgerkrijg te dempen, zoo zou dit zeker niet anders, dan ten koste van Spanje geschieden, en zou zulk eene gewapende tussenkomst langen tijd een zware last voor de Spaansche schatkist zijn, dewil de Franschen niet gewoon zijn het land, waar zij eenmaal intrekken, spoedig te verlaten. Men spreekt van een nieuw plan van eene geldleening voor Spanje gevormd.

— Gelijk men in Europa groote werken en landsbeoogdheden openlijk aanbeest, zoo schijnt men in de nieuwe wereld met wissels te doen. Zoo vindt men in de *Venezuela Gazette* van den 28 Oct. II. eene aankondiging, strekkende tot aanbesteding aan den minstbiedende van de leverancie der noodige wissels, ten bedrage van 30,000 dollars, welke moesten dienen, om een gedeelte van de rente der Columbiaansche fondsen naar Londen over te maken.

— Volgens den *Morning Chronicle*, is de ridder de Fignanière, die onlangs benoemd is tot minister te Rio-Janeiro, te Londen aangekomen; naar men verneemt, is hij, van Lissabon, opzettelijk herwaarts gezonden, om met den heer J. L. Goldsmid te onderhandelen, over de betaling van hetgeen Brazilië aan Portugal schuldig is, en welk geld, zoo als men zich herinnert, bestemd is, om de Portugesche leening van 1836 af te lossen. Dit wordt beschouwd als een sprekend bewijs van het verlangen van het Portugesche gouvernement, om aan deszelfs buitenlandsehe rentehouders regt te doen wedervaren.

— De last des ouderdoms begint, naar men zegt, zwaar te wegen op den hertog van Wellington, die, nu in zijn 70ste jaar zijnde, zich langzaamhand aan het gezellige leven begint te onttrekken. Voor het eerst, sedert vele jaren, wordt zijne tegenwoordigheid gemist in het gezelschap, dat zich gewoonlijk om dezen tijd des jaars op Belvoir-kasteel, bij den hertog van Rutland, verzamelt, en van welk gezelschap hij de geest en het leven was. De jaagt, anders zijne geliefkoosde uitspanning, heeft hem ditmaal niet uit zijne kamer kunnen lekken, en zijne honden zijn den geheelen winter niet uit hunne hokken geweest. Hij zoekt echter zijne gedurig wederkerende ongesteldheden en zwakheid, zoo veel mogelijk, te verbergen, en zijne bedienden, welke hij altijd onder de meest stilzwijgende lieden plag te kiezen, hebben bijzonderen last, daarvan niet te spreken. Men verwacht hem tegen de aanstaande Parlement-vergadering in Londen, waarvoor hij zijne krachten schijnt te sparen, maar men vrees, dat verzwakking van ziels- en lichaamsvermogens hem spoedig zal noodzaken het openbare leven vaarwel te zeggen, en zich geheel aan de eenzaamheid en de rust toe te wijden.

— Van Mexico verneemt men, uit de dagbladen van New-Orleans, dat de rampen der republiek nog verre van ten einde zijn. Er schijnt een hevig gevecht te Tampico plaats gehad te hebben, waarin de Gouvernements-troepen, onder de generaals Cox, Canaliso en Piedras, de nederlaag geleden hebben. Ook schijnt het, dat het Mexicaansche Gouvernement ge-

Maar BEEHOVEN vervolgde echter stilzwijgend zijnen weg, aan de diepste neerslagtheid overgegeven.

De prins LICHOVSKI, groot muziklijker hebbend en voornaam pianist, nam BEEHOVEN onder zijne bescherming, op eenen tijd, dat deze zich in eenen bekrompen toestand bevond. Behalve een jaargeld van fl. 600, was de tafel van den prins elken dag ten vier ure ter zijner beschikking. Hij nam eerst dit aanbod met dankbaarheid aan; maar weldra werd deze reglementigheid hem tot last. «Hee!» klaagde hij tegen zijne vrienden, «ik zal elken middag ten half vier ure te huis moeten komen om mij te scheren en mijn toilet te maken! Het is overdragelijk, en ik zal dit niet kunnen volhouden.» Inderdaad verliet hij kort daarna den prachtigen disch van den prins, om dien voor eene nederiger publieke tafel te verwisselen.

BEEHOVEN bezocht dikwerf het paleis van den aartschertog RUDOLF, die zijn leerling was en hem eene ongemeene achting toedroeg. Maar daar niet minder dan elders werd de vermaarde componist door de hof-etiquette gekweld. Men deed hem gedurig zijne onophoudelijke misslagen opmerken, en bijverde zich hem de wetten der beleefdheid te leeren; maar het was alles te vergeefs. Eens, door die gestadige waarschuwingen gekweld, naderde hij den aartschertog, hem voor het fantsche gezelschap op de volgende wijze aansprekende: «MONSIEUR, ik heb voor u de innigste hoogachting; maar de waarneming van al de beuzelingen eener stijve en naauwgezette etiquette is mij hoogst moeilijk en onverdragelijk. Ik smook uwe Hoogheid mij hiervan te bevrijden.» De aartschertog, hierover glimlachende, gaf bevel, dat men BEEHOVEN niet verder lastig zou vallen.

De onafhankelijkheid was voor BEEHOVEN het hoogste goed. Om haar ten volle te behouden, wees hij aanbiedingen van de hand, welke een ander met dankbaarheid hadde aangenomen. Bij voorbeeld, toen hij in het paleis van den prins LICHOVSKI woonde, (want deze had ben een vertrek aangeboden), had de prins, wetende, hoezeer de componist ongeduldig werd, wanneer hij slecht bediend werd, zijnen dienstboden bevolen, dat, wanneer zij zijne schiel en die van BEEHOVEN te gelijk hoorden, zij eerst deze laatste zouden gehoorzamen. Zoolra was dit niet aan BEEHOVEN bekend, of hij nam eenen bediende op zijne kosten, alhoewel deze uitgaaf geenszins met zijne middelen overeensteende.

Zijne verstrooidheid ging zeer verre. De graaf VON BROVNE, wien hij

weigerd heeft, het tractaat, tusschen admiraal Baudin en generaal Rincon gesloten, te ratificeeren, zoodat er nu oorlog tusschen Frankrijk en Mexico is. Het is moeilijk te begripen, hoe het Mexicaansche Gouvernement, verlost van de twee voornaamste steden, zich nog kan staande houden; daar Tampico in de handen der rebellen is, en de Franschen in het bezit van het kasteel St. Juan de Ulloa, en daarmede van de stad Vera-Cruz, zijn; des niet te min vindt men in genoemde dagbladen eene hevige proclamatie van president Bustamente tegen de Franschen.

— Van Monte Video zijn berichten tot den 13 November ontvangen, doch dezelve bevatten niets belangrijks, behalve de proclamatie van het opperhoofd der insurgenten Rivera, die den 11 Nov. zijne intrede heeft gedaan. Wanneer dit document meer vertrouwen verdient, dan al de andere zijner talrijke voorgangers aldaar, en te Buenos-Ayres, zoo is het lot van Monte Video «voor altijd beslist.» Ofschoon de nieuwe president er zich op beroemt, dat hij de eerste en naauwkeurigste opvolger der constitutionele vormen van den Staat is, vindt hij echter overvloedige redenen, om zijne oproerigheid te regtvaardigen; ofschoon gedwongen te erkennen, dat hij de verkiezing van den president Oribe voor legaal houdt, zoo zegt hij, dat, daar die president door zijnen invloed was verheven, hij ook het regt had, hem af te zetten. Het opmerkelijkste gedeelte van zijne proclamatie is dat, waarin hij verklaart, al de vereischten, bekwaambeden en den vasten wil te bezitten, om alle liederpalen, welke eene vrije uitoefening der constitutie in den weg staan, te overwinnen. Hij vindt het noodig, de wetgevende en uitvoerende magt te schorsen, en dat alle gezag tot in kalmer tijden van hem uitga. Hij zal de meest mogelijk publiciteit aan zijne handelingen geven, en de openlijke overtuiging zal zijn arbiter zijn. Uit dien hoofde zal hij een register of courant doen uitgeven, waarin, door zijne daartoe te benoemen secretarissen, al zijnen besluiten zullen geplaatst worden.

De dagbladen van Buenos Ayres bevatten niets nieuws.

— Betsgisteren hebben de ministers, ten huize van lord Melbourne, eenen kabinetsraad gehouden, en gisteren hebben de Grieksche, Turksche, Russische en Pruisische gezanten aan het Ministerie van Buitenlandsche zaken gearbeid, aan hetwelk ook dien dag dépêches van den Britschen zaakgelastigde bij het Hof van Perzië zijn ontvangen.

— In het Congres der Vereenigde Staten is door een der leden het voorstel gedaan, om van den president der republiek de volgende openingen te vragen, als: Welke correspondentie er met het Engelsche gouvernement gehouden is, ter zake van den opstand in Canada en de vermeende inbreuk op de onzijdigheid van de eene zoo wel als van de andere zijde; welke maatregelen er genomen zijn, of welke mededeelingen er hebben plaats gehad, ten aanzien van die burgers der Vereenigde Staten, welke in de gevechten in Canada krijgsgevangenen gemaakt zijn; welke schadevergoeding Engeland gegeven heeft voor het vernielen van de stoomboot *Carolina*, in de wateren der Vereenigde Staten; welke maatregelen er genomen, of welke onderhandelingen er geopend zijn, om voortaan voor te komen, dat er van de zijde van Engeland aan de Indiaansche stammen, op het grondgebied der Vereenigde Staten, middelen tot den oorlog verschaft worden; of er van de vernietiging van de Conventie van 1827 en 1813 kennis gegeven is aan het Engelsch gouvernement, onder welks bescherming of opvoering de Hudson-Bay Company voortgaat militaire posten over de Rocky-Mountains daar te stellen; of er stappen gedaan zijn, om de grenzen tusschen de Vereenigde Staten en de Engelsche provinciën van Noord-America van den waterval van St. Mary, tusschen het meer Huron en het meer Superior, en noord- en westwaarts langs de grenzen van den Staat Michigan en het grondgebied van Wisconsin en Iowa tot aan de Rocky-Mountains naarweking af te bakenen; of er eenige, en welke correspondentie met het Engelsche gouvernement plaats gehad had, betrekkelijk de onlangs gedane opening van de noordwestelijke grenslijn van den Staat van Maine; en eindelijk, of er eenige correspondentie met het meermaals genoemde gouvernement gevoerd was, met betrekking tot de vrije vaart op die rivieren, welke de grenzen tusschen de Vereenigde Staten en Britsch America uitmaken, of van die, welke geheel of gedeeltelijk door beider grondgebied loopen.

Hetzelfde lid stelde vervolgens ook nog voor, den president te verzoeken, aan het Hof over te leggen de openingen en verklaringen, welke hij veronderstelde, dat de Koning van Frankrijk gegeven had, ten aanzien van de blokkade van de Mexicaansche havens, de behandeling der Amerikaanse schepen bij die gelegenheid aangedaan, de inneming van het kasteel St. Juan de Ulloa en de verdere plannen en oogmerken van het Fransche gouvernement met die republiek; doch vooral ook, of er van wege de Vereenigde Staten aanbod gedaan was, om in deze zaak als bemiddelaar tusschen beiden te komen. Alvoens dit laatste voorstel te doen, herinnerde de spreker de vergadering aan de welbekende declaratie, door den president in der tijd van het 13de congres gedaan, waarin gezegd wordt: «Wij kunnen een tuschenkomst, ten oogmerk hebbende, om de nieuwe Staten van Spaansche America te onderdrukken, of om derzelve lot, op welke manier dan ook, te wijzigen of te bepalen, in geen ander licht dan in dat van eene tegen de Vereenigde Staten vijandelijke gezindheid beschouwen, en het is derhalve voor ons onmogelijk, eene bemoeijng van anderen met het bestaan en het lot der Staten onverschillig aan te zien.»

Brieven uit Konstanopol hebben heden de gewichtige tijding aangebragt, dat de goede verstandhouding tusschen Engeland en Perzië ondermaand afgebroken is, en, dat de Engelsche ambassadeur in Perzië, de heer McNeill, reeds op reis was, om dat land te verlaten. Niet alleen, zoo zeggen de berichten, heeft de Shah geweigerd de voorgeslagen voorwaarden tot herstel der vorige vriendschapsbetrekkingen aan te nemen, maar heeft tevens eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij de invoer van Engelsche fabriekgoederen in Perzië verboden wordt. Naar het schijnt, was hij eerst door zijne tegenspoeden in de belegering van Herat meer ter gunste van Engeland gestemd geworden, en had zich gegegen betoond, zich naar de Britsche Staatkunde te voegen, doch, te Teheran terug gekomen zijnde, en vindende, dat de Engelsche magt te Bushire onbeduidend en Karak, op eenen afstand van ruim duizend mijlen van Teheran, slechts door 700 man Engelsche troepen bezet was, terwijl daarentegen zijne vrienden der Russen eene aanzienlijke magt op de grenzen van Georgië vereenigd hebben, was zijn eude trots weder boven gekomen, en had hij zich zoo onhandelbaar betoond, dat de heer Neill zich genoodzaakt gevonden heeft alle verdere onderhandelingen af te breken. — Verscheidend zijn hier de gevoelen over deze tijding. Er zijn er, die in eenen oorlog met Perzië veld

een gevarieerd air had opgedragen, had hem een schoon paard geschenken; BEEHOVEN, met dit geschenk zeer in zijn schik, bereed dit eerst dagelijks; maar weldra in zijne werkzaamheden verdiept, zeide hij het paardrijden vaarwel, en vergat eindelijk geheel en al, dat hij een paard bezat. Zijn knecht paste het dier behoorlijk op, maar verhuurde het voor zijne eigene rekening, hetgeen hem eene vrij ronde som opbragt; en BEEHOVEN vernam dien ongeoorloofden handel niet, dan toen hem de rekening van het veeder werd voorgeleed.

Hij was van eene onbegrijpelijke onhandigheid in alles, wat hij deed, en zijne bewegingen waren van alle bevalligheid ontbloot. Zelden nam hij iets in handen, of hij liet het vallen, of brak het. Verscheidene malen sloeg hij zijnen inktkoker om, over het openstaand klavier. RIES beweert zelfs, hoe ongelukkig zulks ook schijnen moege, dat BEEHOVEN nimmer heeft kunnen leeren in de maat te dansen.

Het is eene treurige waarheid, dat BEEHOVEN in de laatste jaren van zijn leven met de armoede worstelde. Zijne brieven aan RIES laten daaromtrent geenen twijfel over. Wij besluiten deze bijzonderheden met de navolgende aandoenlijke woorden, door hem aan RIES geschreven:

«Ik heb fl. 600 van mijn jaargeld verloren.... en buitendien veroorzaakt de vermindering van het papieren geld mij eene groote schade. Mijn arme broeder KAREL is onlangs gestorven; hij had eene kwaadaardige vrouw, was sedert eenigen tijd amborstig, en ik kan wel zeggen, dat ik voor hem fl. 10,000 heb uitgegeven. Dit is voor eenen Engelschman weinig, maar zeer veel voor eenen armen Oostenrijker. Mijn broeder was in zijne laatste jaren zeer veranderd; ik beklaag hem met al mijn hart, en het strekt mij tot troost, overtuigd te zijn, dat ik niets heb gespaard, om hem in het leven te behouden.»

Behalve door de bekrompenheid zijner middelen, werd BEEHOVEN door zijne doofheid, welke steeds toenam, zeer gekweld, en viel eindelijk in eene diepe zaarmoedigheid, waardoor een minder sterk genie welligt ware uitgedoofd geworden. De bewondering voor de werken van dien grooten componist kan slechts te meer toenemen, wanneer men over het verdriet nadenkt, dat aan zijn roemvol leven knaagde.

Zwarigheden zien, vooral wegens den afstand van dat land van de voor- naamste Engelse bezittingen, en wegens de hulp, welke de Shah van an- dere inlandse Vorsten tegen Engeland te wachten heeft; anderen zien de zaak lichter in, meenende, dat de berigten overdreven zijn, en dat het ge- heele verschil slechts zijn oorsprong heeft in eene persoonlijke vooring- nomenheid van den Shah tegen den heer Neill, hetwelk door het zenden van eenen anderen ambassadeur uit den weg zal kunnen geruimd worden. De tijding heeft, volgens de avondbladen, gemeen invloed op de Engelse fondsen gehad, doch men verzekert ons, en de prijs courant schijnt zulks ook aan te duiden, dat zij meer kwaad dan goed gedaan heeft.

D U I T S C H L A N D.

ACRAM 19 Jan. Volgens brieven uit Bucharest, d.d. 1 Jan., zonden de Anwoners der stad het bevel ontvangen hebben, zich voor 2 of 3 maanden van levensmiddelen te voorzien, daar genoemde stad door Russische troepen zal worden bezet.

WURZBURG 21 Jan. Volgens de nieuwe *Wurzburger Zeitung*, zou de aartsbisschop van Keulen een verzoekschrift hebben ingediend, dat er een onderzoek tegen hem mogt bewerkstelligd worden, of hij in vrijheid gesteld. Beide deze verzoeken zijn, naar men wil, van de hand gewezen. De neef van den aartsbisschop zou eenen borgtocht hebben willen stellen, dat men zijn oom op deszelfs woord van eer toestaan zou, zich naar des- zelfs landgoed Darfeld, in het Munstersche gelegen, te mogen begeven. Ook dit zou geweigerd zijn, omdat men twijfelt, of de aartsbisschop de noodiging zou hebben aangenomen, indien het hof van Berlijn hetzelfde zou toestaan. De domheer van Korf heeft veel omgang met den aartsbis- schop, en is voortdurend welvarende bevindt.

LEIPZIG 24 Jan. Het schijnt lloot een gerucht te zijn, dat Saksen een legercorps zou mobil en marschvaardig verklaard hebben. Indien dit ook zoo ware, zou zulks echter niet in verband staan met de vrees, dat er tusschen Holland en België eenige krijgsoverheugingen zouden plaats hebben.

AKEN 27 Jan. De K. K. Oostenrijksche kabinetsoerier, von Bettich, is heden morgen alhier doorgelopen, met dépêches uit Londen, bestemd naar Weenen.

BERLIN 28 Jan. De Pruisische *Staatszeitung* bevat het rescript, waarbij de provinciale Staten van Pruisen geoprogeerd worden. Het *Frankforter Journal* bevat eene brief uit Berlijn, waarin, onder anderen, de volgende zinsrede voorkomt: « Wij kunnen uit eene goede bron verzekeren, dat het door verschillende dagbladen verspreide gerucht, be- trekkelijk het ontslag nemen van den prins bisschop van Breslau, van allen grond is ontbloot. »

F R A N K R I J K.

PARIS 29 Jan. Naar men verneemt, zijn de generaal Bugeaud en alle hoofdofficieren, die commandementen bij het Noorderleger moeten vervullen, gisteren naar Rijsel vertrokken. Volgens eene particulieren brief uit Brussel, welke in den *Constitu- tional* is opgenomen, wil men, dat van de 5 Belgische ministers, 2 zich voor den tegenstand tegen de 24 artikelen verklaard hebben, terwijl daar- tegen de 3 overige eenen meer vredelievenden weg willen volgen. De brief- schrijver voegt er bij, dat de verlegenheid van vorst Leopold, om in dezen een besluit te nemen, zeer groot is: van den eenen kant bevindt zich de overgrote meerderheid van de Katholieke partij, vereenigd met de revolu- onaire woelgeesten — van den anderen kant, de handel, de nijverheid, alle welgestelde burgers, en ook het persoonlijk belang van dien vorst. Ook de leden der kamer van vertegenwoordigers schijnen als nu, tegen over een werkelijk gevaar, ninder oorlogszuchtig te zijn. Wat hiervan ook zij, de briefschrijver ziet geen heil voor België, dan in de benoeming van een Ministerie Dumortier en Deschamps, dat natuurlijker wijze het verzet tegen de besluiten der Conferencie op eene ruime schaal zou weten te organiseren.

S P A N I E.

MADRID 22 Jan. Onze gewone *Madridsche Correspondentie* bevat het volgende: « Sedert eenige dagen verspreidt zich alhier het gerucht, dat de kamer der Cortes zoude worden onthouden. Staatkundige personen beschouwen deze gebeurtenis als onvermijdelijk. Waarschijnlijk is het, dat het ministerie dit dezen maatregel zal moeten overgaan, om uit de verlegenheid te ge- raan, indien de meerderheid mogt weigeren, de toestemming te geven tot de inning der belastingen, alvorens het budget is goedgekeurd. Het ontwerp van wet, betreffende de regeling van den oorlog, heeft bij den Senaat meer tegenkanting ontmoet, dan men vermoede; intusschen geloof men, dat hetzelfde met eene geringe meerderheid zal worden aan- genomen. De provincie Arragon blijft steeds ter prooi aan de gruweligheden en plunderingen der Caristen, onder het bevel van Palillos en Arnan. In de provincie Valencia hebben geene krijgsoverheugingen plaats gehad. Cabrera en de andere Caristische opperhoofden bevinden zich te Ouda en van Ha- den te Segorbja. Intusschen is men voorbereid op belangrijke gebeurtenissen; het leger van het centrum is wederom met drie bataillons, onder de bevelen van den brigadier Parra, en drie escadrons kavallerie versterkt. De Exaltados hebben een voordeel behaald, doordien het beleg van Malaga is opgeheven; men verwacht binnen kort belangrijke tijdingen uit die stad, alwaar de gemoeederen zoodanig zijn opgewonden, dat men dezen genomen maatregel alhier als zeer onstaatkundig beschouwt. De officieren en soldaten, die met verlof waren vertrokken, hebben ten het Ministerie van oorlog bevel ontvangen, zich wederom bij hunne troepen te begeven. De generaal Alaix heeft den last op zich genomen, te zorgen, dat deze maatregel behoorlijk ten uitvoer worde gebragt. Men zegt, dat het gouvernement eenige oorlogsschepen naar de kus- ten van Africa heeft doen zeilen, om, zoo mogelijk, het fort Melilla we- derom magtig te worden. De generaal Basso di Carminati, die geweigerd heeft om in Arragon, volgens de bevelen van Van Halen, de krijgsoverheugingen te fusilleren, be- vindt zich thans in de hoofdstad; hij heeft voorgewend zich in eenen zie- telijken toestand te bevinden, om zich aan die wredeheden te kunnen ont- slaan. De gelschaarschte blijft alhier voortdurend heerschen bij het Minis- terie van Financien. In de vergadering van de Cortes werd de kwestie over het kanaal Castille behandeld; bij het vertrek van den post waren de discussiën niet afgelopen. Op het ogenblik ontvangen wij eerst den Franschen en Belgischen post, waaraan wij het volgende ontleenen.

F R A N K R I J K.

PARIS 30 Jan. Volgens verschillende berigten, wordt het meer en meer waarschijnlijk, dat de graaf Molé het voorzitterschap van den raad van ministers zal blijven behouden. De gewone Parijsche correspondentie wil dit niet weten, hoewel het onzeker is, in hoeverre hij zijn ambtgenooten behouden. Men heeft ook opgemerkt, dat in de zitting van de Kamer van afgevaardigden van heden al de ministers tegenwoordig waren. Heden was aan de beurs een gerucht in omloop, dat de Londensche Conferencie een artikel bij haar laatste protocol zou gevoegd hebben, ten behoeve waarvan België zoude toegelaten worden, om eene geldelijke aansluiting aan Holland te betalen, tot behoud van het betwiste gebied in Limburg en Luxemburg. Men voegde er bij, dat Holland en de Duitsche Bondsvergadering zich niet zouden verklaren, zoodra de Pruisische en Oostenrijksche ambassadeurs daartoe hune toestemming zouden geven hebben. Het gerucht van hoeverre dit gerucht op eenigen grond steunt, valt, na de jongste besluiten der Conferencie, moeilijk te verklaren.

STADSNIEUWS.

Heden morgen ten negen ure is van den romp van den molen *de Kraai*, bij de Haarlemmerpoort, onder het sloopen, een werkmán afgevalen, die zich zoodanig bezeerd heeft, dat hij onder het vervoeren naar het gasthuis in de slede is overleden. GETROUWD. 30 Jan. M. H. Blok en J. E. Guillot. — G. J. de Graaf en G. J. Mos. BEVALLEN. 29 Jan. M. E. Wentz, geb. Dehlinger, D. — 30 Jan. C. P. Spengler, geb. Spengler, D. — A. C. Wijs, geb. Repelius, D. — Te Rotterdam, 30 Jan., H. B. Leesberg, geb. Rippenhoff, D. OVERLEDEN. 28 Jan. J. van Schem, 77 j. — N. de Beer, wed. J. Jansen, 59 j. — M. van Diesen, geb. Boombeck, 68 j. — 29 Jan. Het kind van P. L. de Munnick, 3 d. — Te *Hemstede*, A. Westenberg, 63 j.

Hulde doende aan de activiteit van onzen Particulieren Correspondent te Londen, herinneren wij:

Dat hij, zoo ras de handelingen der Conferencie, in het begin van No- vember l.l., tot bepaalde uitkomsten kwamen te rijpen, den *Avondbode* in staat heeft gesteld, om, vroeger dan zelfs enig Engelsch dagblad, te be- rigten, dat het jaarlijksch aandeel van België in de Nederlandsche schuld op f 5,000.000 zou worden bepaald, met ter zijde stelling alsdan van alle verdere liquidatiën, wegens het syndicaat of anderszins. Men vindt dit in zijnen brief van den 9 November, geplaatst in den *Avondbode* van den 14 November, N^o. 311; en, Dat hij, ten slotte, op den 22 Jan. l.l., des avonds ten 11½ ure, ons schrijvende, dat de declaratie (*later memorandum genaamd*) door de Con- ferencie nog niet was getrekkend, (*zie den Avondbode van 26 Jan. N^o. 373*) ons tevens berigtte, dat de teekening geschieden zou op den 23 Jan., zoo als zij dan ook werkelijk op dien dag, des namiddags tusschen 5 en 7 ure, heeft plaats gehad.

Dit weinige, hetwelk de uitersten van begin en einde beiden omvat, ach- ten wij voldoende.

Beursprijsen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 1 Februarij, 4½ uren.					
	volg. de Soc. tot nut- les Obligatiedandels.		volgens de Effecten-Societeit.			
	van	tot	gebou- ven	leg- ste	ge- ste	gebou- ven.
NEDERL. Werkelijke Schuld... 2½	54½	55	54½	54½	54½	54½
Dito... 5	101½	102	101½	101½	101½	101½
Uitgestelde dito... 4	204	207	206½	206½	206½	206½
Kansbiljetten... 4	944	951	95	944½	95	944½
Amortisatie-Syndic... 4	79½	80½	80	80	80	80
Dito... 3½	174½	175½	175	175	175	175
Handel-Maatschappij 4						
Nieuwe dito... 4½						
Nieuwe dito 1837... 4½						
Entrepôt-Bok... 4½	100	100	100	100	100	100
Oost-Ind. Leening... 4						
Dito... 5	99	99	99	99	99	99
Aandeelen Kansb... 4						
Spoorweg Haarlem... 4						
Aand. Rijn-Spoor... 4	103½	103½	103	103	103	103
FRANCK. Inschrijving G. B... 3						
ENGLAND. Dito... 3						
SPANJE. Leening Ardoins... 5	17	17	17	17	17	17
Dito onbep. Stukk... 5						
Passive... 4½	4½	5	4½	4½	4½	4½
Deferred... 4½						
Fransche Uitgestelde Engelsche dito... 5	54	54	54	54	54	54
PORTUGAL. Ohlig. te Londen... 3						
NAPELS. Certific. bij L. & B... 5						
Dito Faic. & Co... 5						
Dito te Londen... 5						
Aandeelen Tavolieren 3½						
Dito te Parijs... 3½						
RUSLAND. Z. & C. 1748, 1818... 5	105½	106	106	106	106	106
Dito 1823, 1829... 5	105½	106	106	106	106	106
Dito 1831, 1833... 5	99	100	100	100	100	100
Ohlig. te Londen... 5						
Dito te Hamburg... 5						
Inschr. in Assigna... 6	71½	72	72	72	72	72
Certific. van dito... 6	71½	72	72	72	72	72
POLJE. Aandeelen a fl. 300... 5	139½	140	140	140	140	140
Dito a fl. 500... 5	126½	127	127	127	127	127
PAVISSE. Dito R. 50... 4	364	366	365	365	365	365
Neg. Londen 1830... 4						
DOETEN. Aandeelen a fl. 100... f	364	366	365	365	365	365
Dito a fl. 250... f	104	104	104	104	104	104
Metaliek... 5	57½	58	57½	57½	57½	57½
Dito... 5						
Dito te Londen... 5	103½	103	103	103	103	103
Weenerb. Gold & Co... 5						
Dito... 4						
N. Ween. Acad. fl. 500... f						
DEENMARK. Ohlig. te Londen... 3	74½	75	75	75	75	75
LOUISIANA. Ohlig. dito... 5	73½	74	74	74	74	74
LOUISIANA. Ohlig. & Comp... 5						
DABENTAD. Aand. bij loting... f	24½	25	24½	24½	24½	24½

BEURSPRIJST.

AMSTERDAM, 1 Februarij, 1839.
De handel in Integralen en Kansbiljetten was heden minder uitgebreid dan gisteren, en ten gevolge van eenige doch niet belangrijke verkoopen, blij- ven derzelver prijzen eenigzins slauwer dan gisteren. Aand. Handel-Maatsch., met weinig handel, iets lager 174½ a 175.
In Buitenlandsche Fondsen geene bijzondere handel of variatie; alleen wa- ren Ardoins tot iets minder prijs aangeboden. Er was heden veel vraag naar de onderscheidene Aandeelen bij loting; voornamelijk waren Nassau Loten, tot merklijk verhoogden prijs, zeer gewild.
Nassau Loten f 25, 26½. Columbia 2de Leening a £ 100. 20. Peru 11½. Griekenl. bl. a £ 300. 14½. Comp. Columbia eel. f 4, 3½. Dito Peru f 2½. Dito Griekenl. bl. onbep. f 2½, ½. Dito Ardoins Nov. 1837, Mei en Nov. 1838, 13½.
Koers van het Geld. Beleening 3. Probrogatie 3. Wissel-Disconto 2½ pCt.
Prijs ten 6 Ure: Integralen 54½, 4. Kansb. f 20½, 2. Handel Maatsch. 175. Ardoins a £ 85. 17½ a 4.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN 29 Januarij.	
Consols op tijl. 3 pCt. 92½.	Spanj. Ard. m.c. 5 pCt. 20½ a 4.
dito contant. 3 " 92½.	Passive... 4½ a 5½.
Bank... 202½ a 203.	Deferred... 8½ a 9.
Gereducerde... 3 " 93½.	Portugal... 5 " 35 a 4.
Exchequer Bills " 63 a 69.	dito 1837... 5 " 29.
Brazilië... 5 " 79 a 4.	dito " 3 " 22 a 4½.
Columbia 2e L. 9 " 28½ a 4.	Holland... 5½ " 54½ a 55.
Mexico... 6 " 24 a 1.	dito " 5 " 102½ a 103.
Peru... 6 " 17 a 18.	dito O. I... 5 " 100½ a 101.
Denemarken... 3 " 76 a 4.	
Rusland... 5 " 114 a 115.	

Engelsche Fondsen bleven, met weinig handel, op hune vorige prijzen. Hollandsche Fondsen waren zeer vast op hune vorige koersen; ook Zuid- Amerikaanse onveranderd. Het *Leig*, door den *Observer* gisteren medegedeeld, en heden door den *Morning Chronicle* bevestigd, dat er in Spanje eene nieuwe leening van 20 miljoen £, a 5 pCt. op het tijp is, van welke som 4 miljoen zoude afzonderd worden, om daarmee de achterstallige rente te betalen, heeft niet veel invloed op de Spaansche Fondsen gehad; er werden aanzienlijke partijen daarvan tot realisatie verkocht; onder anderen een van £ 100,000; nogtans blijven dezelve ten slotte eenigzins williger dan gisteren; de oanzet daarin, als ook in Portugesche, was vrij belangrijk; in overige vreemde Effecten ging niet veel om. Wisselk. Amst. k. 12 a 12½, 3 m 12 3. Rotterdam 2½ 12 3 a 4.

PARIS, 30 Januarij.

Inscr. op ult. 5 pCt. 110.65. Spanj. Ardoins. 5 pCt. 19½.
dito contant. 5 " 110.70. Passive... 48.
dito op ult. 3 " 79.05. Deferred... 71.
dito contant. 3 " 79.10. Napels, Falcon. 5 " 69.40.
Bank-Actiën... 2835. Portugal... 3 " 22½.
Bank bij Lafitte fr. 1050. Haiti... fr. 410.
In Fransche Fondsen was weinig variatie, evenwel blijft de prijs ten slotte iets minder vast dan gisteren. Van vreemde Fondsen waren Napels iets wil- liger; Ardoins daarentegen eenigzins meer aangeboden, a 19½. Na de beurs: 3 pCt. 79.02½. Wisselk. Amst. 1/m 57½, 3/m 57½.

ANTWERPEN, 31 Januarij.

Metaliek... 5 " 107½. Ardoins... 5 pCt. 16½.
Partiialloten... f 480. Napels, Falcon. 5 " 93½.
Loten fl. 500. f 850. Denemarken... 3 " 74.
Pol. Lot. fl. 500. f 137½. Pruss. Loten. f 123½.
dito 300. f 120½. Darmst. Loten. f 24½.
Nassau Loten... f 22½.
Gisteren avond werden Ardoins a 16½, ½ verhandeld. Heden was de omzet daarin niet belangrijk, geopend op 16½, blijven derzelve ten slotte 16½ g. Premiiën waren op kort termijn gevraagd, 8/10 Febr. 17½, 1½ d. 3, 1½, 17½ d. 4. Aand. in de *Société de Commerce* 92; die voor de Volks- vijt 96½ a 97.

BRUSSEL, 31 Januarij.

De Fondsen waren heden ter beurse eenigzins meer gevraagd, zonder even- wel in derzelver koersen eenige verhooging te weeg te brengen; 31 pCt. 63, 5 pCt. 97. Ardoins waren slauwer genoteerd, 16½ p, blijft de prijs 16½ g, ½ koers.
FRANKFORT 4/m, 29 Januarij.
Metaliek... 5 pCt. 106½. Pol. Lot. fl. 500 " 78½.
dito " 3 " 78½. dito 300 " 69.
Bank-Actiën... f 1791. Holland... 2½ pCt. 63½.
Loten fl. 500... f 130½. Spanj. Ard... 5 " 6.
Tanusbahn... f 265.
De handel was minder belangrijk dan gisteren; Integralen stegen slechts ½ pCt., angezien het hooger merk van Amsterdam reeds gisteren was be- kend. Ardoins, welke gisteren in den namiddag a 6½ werden verhandeld, blijven heden weder 6. In Oostenrijksche Fondsen weinig variatie, alleen waren Bank-Actiën iets lager.

HAMBURG, 29 Januarij.

Metaliek... 5 pCt. 106. Pol. Lot. fl. 500... " 155.
Bank-Actiën... f 1495. dito 300 " 137½.
Rusl. Hamb... 5 " 104. Pruss. Loten... " 140.
dito te Lond... 5 " 107½. Holland... 2½ " 63.
dito 1831 en 33 5 " 98. dito " 5 " 99.
Denemarken... 3 " 71½.
Wisselk. Amst. k. 36.5, 2/m 36.25. Parijs 2/m 189½. Petersburg 2/m 10½. Londen 2/m 13.4. Berlijn 2/m 151½. Weenen 6/w 149½.
St. Petersburg 17 Jan. Wisselk. Amst. 3/m 57½. Londen 3/m 11½.
Hamburg 3/m 10½.
RIGA 21 Jan. Wisselk. Amst. 3/m 59. Hamburg 3/m 107½. Londen 3/m 11½.

MADRID, 22 Januarij.

De markt was heden lusteloos; 5 pCt. Contant 17½. Uitgest. Schuld 5.
WISSELKOERSEN. 1 Februarij 1838.
Londen kort Geld. Papier. Hamburg kort Geld. Papier.
" 2/m 11.92½ 12 " 2/m 35½ 35½

De lading van 300 vaten Virginy Tabak, waarvoor gisteren 38 cts. ge- vraagd werd, is tot onbekenden prijs verkocht.
De 201 vaten Surinaamsche Suiker, gisteren avond in veiling, zijn ver- kocht van f 25½ tot f 31½.

OPGAVE VAN STORTINGEN OP, EN AFLOSSINGEN, UITBEE- LINGEN EN CONVERSIE VAN FONDSEN, alsmede Betal- ingen van Coupons, welke in den loop der Maand Februarij 1839 plaats hebben.

- Bij de ASSOCIATIE-CASSA, uitbetaling van de Coupon, ten laste den Straat- weg van Arnhem tot aan de brug van Bavoort, met f 35 per Coupon; voorts ontvangst van f 30 van de 24ste Cou- pon der Aandeelen van de deelhebers, in het bezit van gedeedeerde Oostenrijksche Domeinen.
- Bij BROES en GOSMAN, van den 4den Februarij, dagelijks uitbetaling van de op 1 Julij 1838 verschenen Coupon der Obligatie van de Negotiatic, in 1825, tot vinding der kosten van het bestraten van den weg van Rousselare naar Ardoje in West-Vlaande- ren, bij de Heeren CHARLÉ ET FILS opgerigt, alsmede van de Uitgelote 4 Obligatiën van dezelve Negotiatic, zijnde N^o. 39, 45, 52 en 54.
- Bij G. C. BOSCH REITZ des Dingsdags en Donderdags uitbetaling van den In- terest, verschenen 1 Februarij 1839, van de Negotiatic dd. 24 Februarij 1765, ten laste der verbonden helft der Plan- tagie *la Jalouise*, gelegen in de kolonie Suriname.
- Bij DE COMMISSARISEN DER COMPAGNIESCHAP TER ASSURANTIE, dagelijks uitbetaling van f 50, voor de een-en-twintigste uitdeeling over ieder aandeel, in genelde Compagnieschap.
- Bij C. CRUYS, mededirecteur van het Fonds van het Genootschap *Doctrina et Amicitia*, alle Woensdagen Ontvangst van de afgelote Aandeelen met f 200 per stuk.
- Bij de DIRECTIE van de NEDERLANDSCHE ALGEMEENE LEVENSVER- ZEKERING-COMPAGNIE alle Woensdagen Ontvangst van de Coupons voor den vasten Interest van 5 pCt. van de ten volle gefundeerde Aandeelen.
- Bij HOPE EN C^o, des dingsdags en woensdags, ontvangst van de uitge- lote Weener Obligatiën, Serie N^o. 318. Jr. AA. a 5 pCt., door tusschenkomst van de Heeren GOLL EN C^o, met 800 Gulden Conv. Munze, naar den Wisselkoers van des maan- dags van iedere week. Zullende de interest van 7 maanden met f 29.16 betaald worden.
- Bij KERKHOVEN EN COMP. uitbetaling van 6 maanden dividend, door het bestuur der Fransche Bank uitgekeerd, met 62 francs per aan- deel, bedragende f 28.70 voor iedere Coupon.
- Bij den STEDELIJKEN ONTVANGER DER STAD MIDDELBURG, ontvangs van den Interest op de Obligatiën, ten laste der Stad, ver- vallen den 31sten December 1838, en wel met ½ pCt., ge- lijk staande met ¼ van den nominalen Interest in de Obli- gatiën uitgedrukt.
- Bij DEN ONTVANGER DER STAD VLISSINGEN uitbetaling der Interesses op de Obligatiën ten laste van gemelde stad.
- Bij JEAN JACQUES PONCELET EN ZOON, des woensdags uitbetaling van een jaar interest van de Negotiatic, op de Plantagie *Berlijn*, in Suriname; voorts uitbetaling van een jaar interest a 4 pCt. van de Negotiatic, op de helft in de Plantagie *Constantia*, in Suriname gevestigd.
- Bij SWARTH EN SCHELLWALD van 11 Febr. dagelijks uitbetaling van de halfjarige Coupon der Weener Certificaten, bij GOLL EN COMP.; de Coupons groot 10 fl. in inlozing schijnen met f 4.70, en die van fl. 20 in specie met f 23.60.
- Bij STADNITSKI EN VAN HEUKELOM betaling van f 15 per aandeel, van f 500 in de Associatie, opgerigt dato 1 November 1805.
- Bij VAN RANZOW TE ARNHEM, uitbetaling van de Coupon, ten laste den Straatweg van Arnhem tot aan de brug van Bavoort, met f 35 per Coupon.
- Bij SWARTH EN SCHELLWALD, ontvangst van de Coupons, van de Cer- tificaten op Obligatiën, ten laste der Stad Mobile, groot f 25, voorts van die ten laste der voormalige Farmersloot, and Trust Company, groot fr. 40. met f 24.20; voorts uitbe- taling der 3 uitgelote Certificaten, N^o. 171, 415 en 361, ten laste van de Stad Mobile, met f 1070, — betaalbaar en 3/m. rente f 12.50.
- Bij G. A. VAN DER VOORT uitdeeling over één jaar, verschenen ultimo December 1838, over de vijf contracten van overleving van de op dat tijdstip in leven zijnde liven.
Ter BEURZE alle werkdagen, naar den Wisselkoers, ontvangst van de Cou- pons 5 pCt. Oostenrijksche Metaliek, groot fl. 25, alsmede van de 2½ pCt. Oostenrijksche Metaliek, groot fl. 12½; voorts van de uitgelote Engelsche Napels, en van derzelver verschenen Coupons.

GRANENMARKT.

1 Februarij.

Da handel in granen was heden zeer onbeduidend, alleen werd 123 @ o. Vriessche Tarwe f 356 aan de Zaai partij verkocht.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar MONTEVIDEO en BUENOS-AYRES, (via) KAAP VERD. EILANDEN, het nieuw gek. barkschip de Snelheid, Kapt. J. T. Visser, van Amsterdam.

Scheepstijdingen.

Aangaande het schip Catharina Anna Helena, Kapt. Zeylstra, v. Amsterd. n. Suriname, te Ramsgate binnen, wordt van daar van den 25 Jan. gemeld, dat bereids de lading gelost was, ten einde het schip te repareren.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 31 Jan. Z. en Z. O. — Niets. VLEIE 29 en 30 Jan. N. W. — Niets. TERSCHELLING 28 Jan. Z. ten Z. Z. W. — Niets.

UITGEZIED.

HELVOET 31 Jan. C. van Limmen, Eendragt, Liverpool. R. Stranack, Giraffe (S), Londen. E. C. Eilts, Geertuida Smit, dito.

HANDELBERICHTEN.

KOLONIALE EN GANDERGOEDEREN.

Londen, 29 Januarij.

SUIKER is in dezelfde gesteldheid als vorige week; de eigenaars houden op vaste prijzen, en de grossiers en raffinaaduers koopten spaarzaam.

villa wordt vaster gehouden; de vraag daarvoor is ook iets levendiger; 3,00 zakken Siams zijn tot 23/6, en 1,000 zakken Manila uit de hand verkocht.

RIJST. Bengaalsche blijft zeer vast in prijs, met weinig voorraad aan de markt, doch toet de tegenwoordige hooge prijzen zijn er weinig koopers, en is de omzetting onbelangrijk.

YEREWAREN. Indigo. De quartaalveiling, die den 15 dezer begonnen is, is gisteren afgelopen. Reeds bij de opening der veiling toonde zich veel kooplust, en de bestede prijzen liepen boven die der veiling van October II.

KOFFIJ. De vraag naar Haiti is vermeerderd, maar de prijzen hebben goed stand gehouden; 500 balen, per Ambois, zijn op levering tot 60/4, en 500 dito, per Angewin, tot 55 c. entrepôt verkocht.

KOFFIJ. De heden gevleide 214 balen heele, en 32 balen gebroken Surinaamsch, bragten willige prijzen op, zijnde voor de eerste 38 a 47 1/2, en voor de laatste 24 1/2 a 33 1/2 c. naar kwaliteit besteed geworden.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ. HAMBURG, 29 Januarij. In Granen in loco gaat voortdurend, bij gestremde scheepvaart, niets om. Op voorjaarslevering toonde zich in het midden der vorige week wat meer vraag, en toen werden een paar partijen Tarwe tot 175 a 178 Rx. verkocht.

De prijzen der Granen zijn op de naburige markten gedaald; voor goede kwaliteit Tarwe is fr. 22 a fr. 23 besteed. Meel is tot fr. 66 a fr. 67 aangeboden.

De aanvoeren van Tarwe waren deze week kleiner dan gewoonlijk om dezen tijd van het jaar; op de slappere buitenlandsche berichten werd evenwel iets lager geboden, doch algemeen werden de prijzen op hulle vorige hoogte gehouden, en gingen slechts 1 a 2 Rx. per w. terug.

Advertentiën.

(2210)

STOOMPAKET-VAART.

TUSSCHEN



Rotterdam en Londen.

De STOOMPAKETTEN der General Steam Navigation Company, in dienst van het GENERAL POST OFFICE, te Londen, vertrekken:

van Rotterdam. Woensdag 6 Februarij, des morgens ten 7 ure.

(2211) Door het Overlijden van mijnen geachten Vader en Associé, des Heer WILLEM VAN DEN HELM, zal de Handel in Verfvaren, met alles wat daartoe betrekking heeft, tot nu toe gedreven onder de Firma van Wm. VAN DEN HELM & ZONN, van heden af, zonder eenige verandering, voortgezet worden.

Mr. J. H. BURLAGE'S ACADEMISCHE TAFERELEN.

outwopen en geschetst, tijdens het tweede Eeuwfeest der Utrechtse Hogeschool, zijn bij den Ondergeteekende van de Pers gekomen en alomt verzoonden. Dit nieuwe Werk, van den bekenden luimigen Dichter, door dezen geheel belangeloos afgestaan ten voordeele van het op te richten Wees- Oude Mannen- en Vrouwen-Huis, bij de Evangelische Luthersche Gemeente te Utrecht.

De 24 Artikelen.

of Overzicht der Onderhandelingen van en met de Conferencie, ter scheiding van Nederland en België, door A. J. LASTDRAGER, in gr. 8o met eene Kaart van de voorstellen, verschillende eischen en bepalingen nopens het grondgebied.

EUROPA, in drie Aardrijks-, Geschied-, Staathuishoudkundige en Statistieke TABELLEN.

Prijs f 1.00, te Amsterdam bij den Boekhandelaar J. O. GUYKENS, in de Kalverstraat, en verder alom. Deze TABELLEN, met de meeste nauwkeurigheid bearbeid, en met de beste bronnen zamengesteld, geven, bij gepaste duidelijkheid, een algemeen overzicht van alles, wat in het tegenwoordig tijdsgevoel belangwekkend mag worden geacht, als: de namen der Staten, waarin dit Wereldthans is verdeeld, derzelver geografische ligging, grenzen, grootte en volking, zooval van elken Staat als der Hoofdsteden, de tegenwoordige verdelingen van ieder Rijk, derzelver inkomsten, schulden, strijkrachten (wat Duitschland betreft, het voor elken staat bepaalde Bondstroepen-tal), zoo in vrede als oorlog; voorts nog eene volledige aandoening het Aardrijkskundig Wetenswaardige; met één woord, deze Tabellen dien tot een zoo aangenaam als nuttig Vade-mecum, bij de tegenwoordig algemeene Dagbladen-lectuur niet slechts, maar bevatten ook al datge wat tot het verkrijgen eener volkomen Land- en Volkenkunde wordt vereischt.

Schouwburgen, Concerten en Publieke Versmaandlijken.

Zaterdag 2 Februarij 1839: KOM HIER, Blijspel in één Bedrijf, den heer T. J. Kerkhoven. Gevolgd door: EMMA, Blijspel in één Bedrijf naar het Fransch van Charlotte Brown. Nootvertoond. Tusschen het eerste en tweede Stuk: eene Ouverture door den Heer W. L. Erck. Ten Slot: DE OPSTAND IN HET SERAIL, Nieuw Groot Ballet Pantomime, gemonnt door den Balletmeester A. P. Voltus van Hamme; Nieuwe Costumes; Twee Decoratiën van den Heer J. E. de Vries; Muzijk van den Heer A. Berlijn. Ten Zes ure op het Tooneel.

THEATRE FRANCAIS.

Samedi 2 Fevrier 1839. HENRI HAMELIN, Comédie en 3 Actes. Sous la direction de Monsieur BAUDOT. N° 56 de l'abonnement.

DEUTSCHES THEATER.

Sonabend 2 Februar 1839. DER VAMPIR, Grosse Romantische Opera in 4 Acten, von W. A. Wohlbrück. Musik von Heinrich Marschner. *** Aubry — Herr Binder, erster Tenor vom Kais. Königl. Opern-Theater zu Wien, als Gast. Anfang um 7 Uhr.

GRAND SALON. Théâtre des Variétés.

Zaterdag den 2 Februarij 1839. HET VERKEERD ADRES, Blijspel Zang, in één Bedrijf. Na hetzelfde: EINE FÜR ALLEN, Kluchtspel door Heer Grünwald, waarin dezelve zeven onderscheidene karakters zal vertolpen, en tevens, als Tyroler, het Steyrische Nationale Lepelspel, alsmede in het karakter van Gusikow, Variatiën op het Hout- en Stroostrandspel zal voordragen. Tot Slot: HET POSTHUIS, OF DE DRIE GESLUJTERDE DANKVRIJLIG ZANGSPEL, in één Bedrijf.

SCHOUWBURG KUNSTGENOEGEN.

Dingsdag 5 Februarij 1839. Buitengewone Voorstelling, onder het voorzigt van M. Sagni: DERTIG JAREN, OF HET LEVEN VAN EEN DOOR LAAR, Tooneelspel, dat in drie tijdvakken afspeelt; naar het Fransch van Ducange en Dinanz, door B. A. Fallé. Aanvang ten 7 Ure.

GROOT FRASCATI.

Zondag 3 Februarij 1839. SOIRÉE MUSICALE, NATIONALE WALZEN AMSTERDAMSCHIE WALZEN en FRASCATI GALOP, van G. H. Brouhuyzen Jr., enz., volgens Programma. Aanvang ten 7 1/2 Ure.